

[Kr. Kristensen.]

aftage omkring 26 000 t smør årlig og af mælk og fløde et kvantum, der beregnet efter fedtenheder udgør omkring 28 000 t smør årlig. Når man har lagt smør- og fedtindholdet til grund, er det for at have en ensartet nævner til denne omregning. Af flæsk aftager hjemmemarkedet omkring 100 000 t årlig.

Udvalget har modtaget henvendelser fra mange forskellige sider; de af de pågældende brancher og organisationer fremførte synspunkter er grundigt gennemdrøftet under udvalgsforhandlingerne, og der er taget så vidtgående hensyn til dem, som man har ment det forsvarligt.

Hvad de enkelte paragraffer angår, vil jeg gerne først nævne § 2. Den er meget kortfattet, og sagen er dermed i virkeligheden lagt i hænderne på de danske mejeriers fællesorganisation eller rettere mejeribrugets smøreksportudvalg. Her er imidlertid intet problem, idet alle eksportører er medlemmer af mejeribrugets smøreksportudvalg. Afregningstallet er det tal, på grundlag af hvilket smøreksportudvalget afregner med mejerierne, og som mejerierne atter benytter som basis for afregning til andelshaverne. Det fremkommer på grundlag af Englands-eksport, tredielandseksport og hjemmemarkedspriser.

I § 3 tales der om saltet bacon. Derved forstås en standardudskæring, bestående af sider plus bov og skinke i henhold til afskæringsreglerne. Når man har valgt udtrykket saltet bacon, er det i erkendelse af, at den foreslåede ordning er bedre end den gamle maksimalprisordning af 1942, hvorved der blev fastsat priser på alle de forskellige kvaliteter af grise, søer, orner o. s. v. Det var en ordning, som var meget vanskelig at administrere, og som tillige vanskeliggjorde tilførslerne. Den her foreslåede ordning skulle være lettere at administrere og er derfor blevet foretrukket, idet det jo gælder om at finde frem til så enkel en ordning som muligt. Afregningsprisen er som nævnt 432 kr. pr. 100 kg saltet bacon. Det er naturligvis en forudsætning, at der fra prismyndighedernes side gennemføres den fornødne kontrol med såvel priser som avancer i alle de forskellige omsætningsled, således at forbrugerpriserne ikke overskrides.

Af hensyn til de mere uensartede forhold

ved eksport og afsætning af bacon har det været nødvendigt at benytte puljesystemet, som det nærmere er omtalt i § 4. I det hele taget ligger det af flere grunde vanskeligt for bacon. Ifald tilførslerne til hjemmemarkedet bliver rimelige, er der intet problem, men det gælder om at gøre tilførsler til hjemmemarkedet og eksportmarkedet lige attraktive.

Der har indenfor udvalget været enighed om at tilstræbe så enkel en ordning som muligt, og det er sikkert også den højtærede ministers hensigt at prøve at klare problemet så enkelt som muligt, men skulle det svigte, må ministeren naturligvis have midler i hænde, så han kan gennemføre ordningen efter lovens hensigt. Derfor har udvalget tiltrådt ministerens ændringsforslag til § 1, der går ud på, at udførslen kun må foregå gennem dertil af ministeren udpegede organer, og for at præcisere nærmere, hvad der forstås ved det, er det angivet i betænkningen, såfremt det skulle blive nødvendigt at bringe denne bestemmelse til anvendelse, hvorledes den da tænkes administreret. Eksportørerne forpligtes herefter til hos eksportslagteriernes salgforening at købe det pågældende vareparti, der agtes eksporteret. Eksportøren vil da af salgforeningen alene blive afkrævet oplysning om, til hvilket land partiet vil blive udført, medens oplysning om den udenlandske købers navn, eksportpris m. v. kun skal afgives til landbrugsministeriets eksportlicenskontor, når begæring om udførselstilladelse fremsættes. Disse oplysninger lægges her et neutralt sted, og det har sin store betydning. Den enkelte private eksportør kan foretage sin eksport i sit eget navn. Han kan selv fakturere til sin udenlandske køber, og disse ting er såre betydningsfulde. Vi har indenfor udvalget lagt megen vægt på at få dette forhold, der berører noget så ømtåligt som foretningshemmeligheder og lignende ting, udformet så klart som muligt, og derfor har vi i betænkningen anført hovedretningslinier for, hvordan alt dette skulle administreres, såfremt det bliver nødvendigt.

Endelig må jeg nævne, at der under udvalgsforhandlingerne har været rejst spørgsmål om, hvad der skulle ske, hvis ministeren ikke kunne opnå den i § 1 krævede tilslutning fra Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger til